

uafhængig af ethvert Hensyn til Spørgsmaalet, om andre Foranstaltninger fra Statens Side i Anledning af det Den sjællandske Bondestands Sparekasse overgaaede Tab skulle findes berettigede. Jeg skal ikke tage dette Spørgsmaal op her; vi stille os saaledes, at vi udtrykkelig have sagt, at ved dette Lovforslags Vedtagelse udtales intet i saa Henseende. — Endelig ville ærede Medlemmer i Indledningen til Udvalgets Betænkning finde en Bemærkning om et Forbehold med Hensyn til Nationalbankens Stilling; jeg skal indskrænke mig til herom at henvise til, hvad der i saa Henseende er anført i Betænkningen.

Jeg gaar derefter over til de enkelte Ændringsforslag; af disse er det, der stilles under Nr. 1, som ogsaa fremhævet, væsentlig redaktionelt. Man har fundet det rigtigt at knytte Forslaget om en ligefrem Bemyndigelse til Indenrigsministeren noget nærmere til Lovordene i Sparekasseloven af 1880. Man har derhos her sat ind, hvad jeg allerede har nævnt, den efter Udvalgets Mening vigtige Fordring, at det afhænger af Indenrigsministeren, hvornaar denne Fortsættelse af Standsningen skal ophøre, dog at den ikke maa vare længere end til 31. Marts 1909.

Under Nr. 2 foreslaas den Ændring i Lovforslaget, at den Mand, som skal beskikkes af Indenrigsministeren, betegnes som tilsynsførende og ikke som Forretningsleder. Det er jo en Realitetsforandring, der her gøres, idet vi have villet lægge Vægten paa, at Bestyrelsen bliver ved at have sit Ansvar; om end dens Evne til at handle aktivt for Kassen er ophørt, skal den dog have sit store Ansvar for Kassens Fremtid; derfor have vi ment det rigtigt, at denne Mand betegnes som „tilsynsførende“. Det nærmere Forhold mellem ham og Bestyrelsen ordnes ved en Instruks, som gives ham af Indenrigsministeren. — Jeg gør endvidere opmærksom paa, at det i 2det Stykke af den nye § 2 foreslaas, at denne Mands Honorar, som skal fastsættes af Ministeren, udredes af Sparekassen; det var et ligefrem Fejltryk, naar der i det først omdelte Aftryk af Betænkningen stod: „af Statskassen“. Det er derfor, at vi have maattet omtrykke dette Ændringsforslag; der har ingen Tvivl været i Udvalget om, at Udredelsen af dette Honorar bør ske af Sparekassen. Under Nr. 3 har man nævnt de Foranstaltninger, som Sparekassens Bestyrelse skulde være berettiget til at foretage under Standsningen, og der har man

da intet andet taget med end det, som ogsaa maatte kunne ske under Konkurs, videre tør Bestyrelsens Beføjelse heller ikke gaa. Der har i Udvalget været talt om, om det ikke var muligt at indrømme, at Sparerne i den forestaaende December Termin kunde hæve deres Renter, og nogle af Udvalgets Medlemmer have ogsaa været tilbøjelige til at indrømme noget saadant. Udvalget har imidlertid ikke kunnet gaa ind derpaa, for det første fordi det forekommer Udvalget at stride mod Sparekassens Standsning. Alt, hvad der saaledes fører ud over blot dette at modtage Renter fra dem, der skyldte saadanne, vilde være en Begyndelse paa en Fortsættelse af Sparekassen, som vi ikke kunne gaa med til. Dernæst tror jeg ogsaa, at det maa være afgørende, at hvis man indrømmede noget saadant, vilde nogle Sparerne hæve deres Renter, andre ikke, og der vilde derved fremkomme Forvirring, naar det siden skulde opgøres, af hvad der skulde gives Dividende og af hvad ikke. Jeg tror, at Bestemmelsen i Virkeligheden er praktisk uigennemførlig. Hvor ondt det altsaa gør os, at vi ikke have kunnet gaa ind herpaa, har Udvalget bestemt maattet opstille den Fordring, at der intet skete af den Art fra Sparekassens Side. Under Nr. 4 er indsat den Bestemmelse, som jeg allerede har haft Lejlighed til at omtale, at intet maa forrykkes i de privates retlige Stilling overfor Sparekassen ved denne Udstrækning af Standsningen, og at navnlig Fordringer, som ere erhvervede efter 9. September 1908, ikke kunne benyttes til Modregning mod Kassen. Det sidste Ændringsforslag er taget fra Loven selv og gaar ud paa at fastsætte, at denne skal træde straks i Kraft, og det foreslaas altsaa her ligesom ved de foregaaende Bestemmelser, at man i Stedet for at beholde dem i en lang Paragraf med 5 forskellige Stykker gør dem til 5 selvstændige Paragraffer. Med disse Bemærkninger anbefaler jeg Ændringsforslagene til det høje Tings Velvillie og dermed Sagen i det hele til snarlig Fremme.

Madsen-Mygdal: Ligesom Udvalget har været enigt angaaende den foreliggende Sag og altsaa er enigt om hele Betænkningens Indhold, saaledes kan jeg sige, at ogsaa jeg for mit Vedkommende kan tiltræde alt, hvad den ærede Ordfører har sagt angaaende Betænkningens Indhold og Ændringsforslagene. Jeg ønsker imidlertid at gøre et Par Bemærkninger. Naar den ærede Ordfører har nævnt, at